

Forslag

til

Lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

Fremsat den 12. marts 1964 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om afgift af forlystelser (lovbekendtgørelse nr. 160 af 22. april 1960) foretages følgende ændringer:

1. I lovens § 1 ændres „forlystelser“ til „filmsforevisninger“.
2. I lovens § 2 ændres „forlystelsen“ til „filmsforevisningen“.
3. I lovens § 3, stk. 1, ændres „forlystelse“ til „filmsforevisning“.
4. Lovens § 4 ophæves.
5. Lovens § 5 ophæves.
6. Lovens § 7 ophæves.
7. I lovens § 8, stk. 1, ændres „forestilling“ til „filmsforevisning“.
8. I lovens § 8, stk. 2, ændres „forlystelse“ til „filmsforevisning“, og „forlystelsen“ ændres til „forestillingen“.
9. Lovens § 9 ophæves.
10. Lovens § 10, stk. 5, affattes således:
„Stk. 5. Af den del af forlystelsesafgiften, der årlig tilfalder staten, overføres 2 mill. kr. til ministeren for kulturelle anliggender til anvendelse i overensstemmelse med loven om biografier“.
11. I lovens § 11, stk. 1, ændres „forlystelse“ til „filmsforevisning“ og „magistraten“ til „politidirektøren“.
12. I lovens § 11, stk. 2, ændres „magistraten“ til „politidirektøren“.
13. I lovens § 11, stk. 6, ændres „Københavns magistrat“ til „politidirektøren i København“.
14. Lovens § 12, stk. 1, affattes således:
„Stk. 1. Afgiften eller den del af afgiften, der skal indbetales til det offentlige, tilfalder staten og den kommune, i hvilken filmsforevisningen har fundet sted, med 40 pct. til staten og 60 pct. til kommunen.“
15. I lovens § 12, stk. 2, ændres „forlystelsen“ til „filmsforevisningen“.
16. I lovens § 14, stk. 1, ændres „forestillingen eller fremvisningen m. v.“ til „filmsforevisningen“.
17. Lovens § 14, stk. 3, affattes således:
„Stk. 3. Anmeldelse vedrørende afgiften indgives til amtstuen, hvortil afgiften ligeledes indbetales“.
18. I lovens § 14, stk. 4, udgår 2. punktum.
19. I lovens § 17, stk. 1, udgår ordene „Københavns magistrat“.
20. I lovens § 19, stk. 1, ændres „ $\frac{1}{3}$ “ til „45 pct.“.
21. Lovens § 19, stk. 2, affattes således:
„Stk. 2. Såfremt entreindtægten ved filmsforevisninger i en biografvirksomhed i

et finansår ikke har oversteget 60.000 kr., kan finansministeren tilstå tilbagebetaling af 30 pct. af den for det pågældende finansår beregnede fulde afgift. Har entreindtægten i et finansår oversteget 60.000 kr., reduceres afgiftslempelsen efter en faldende skala, således at adgangen til lempelse bortfalder,

såfremt entreindtægten i et finansår har andraget 120.000 kr. eller derover.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den første mandag, der følger efter lovens optagelse i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved fremsættelsen af lovforslaget vedrørende den sidst gennemførte nedsættelse af forlystelsesaafgiften af offentlige filmsforevisninger i februar 1960 gav daværende finansminister Kampmann tilsagn om, at der skulle nedsættes et udvalg, der skulle foretage en almindelig gennemgang af de mange problemer i forbindelse med forlystelsesaafgiften, herunder forskellige af filmbranchen rejste spørgsmål.

Dette udvalg, der blev nedsat i 1960 med repræsentanter for de interesserede parter, og som navnlig har beskæftiget sig med filmsbranchens økonomiske forhold, er ikke nået frem til en endelig løsning vedrørende forlystelsesaafgiften.

I de forløbne år er den tidligere indtrådte nedgang i biografbesøget fortsat blandt andet som følge af fjernsynets stadige fremgang med det resultat, at flere biografer er nedlagt. For at imødegå denne udvikling inden for det kulturområde, filmsforevisningerne dækker, har man fundet det nødvendigt at foreslå, at det beløb, som den afgiftspligtige kan fradrage ved afgiftens indbetaling forøges fra $\frac{1}{3}$ til 45 pct. Denne støtteordning etableredes oprindeligt ved lov af 21. december 1957, hvorved der gennemførtes en nedsættelse af forlystelsesaafgiften af filmsforevisninger, således at nedsættelsen kom biograf-ejerne til gode, idet lempelsen skete i den form, at biograferne fik adgang til at fradrage et beløb svarende til $\frac{1}{7}$ af den fulde beregnede afgift = $\frac{7}{17}$ inden afgiftens indbetaling til de offentlige kasser.

Den foreslåede lempelse vil, beregnet på grundlag af biografernes entreindtægt i 1963, betyde, at der tilflyder biograferne ca. 6 mill. kr. For at undgå, at kommunernes andel af forlystelsesaafgiften (50 pct.) beskæres, foreslås den hidtil gældende delingsnorm i lovens § 12 ændret således, at forlystelsesaafgiften fremtidig tilfalder statskassen med 40 pct. og vedkommende kommune med 60 pct.

Endvidere foreslås støtten til de små biografer øget således, at denne støtte forhøjes fra ca. 650.000 kr. til 1 mill. kr.

Forslaget indeholder endvidere en nyordning vedrørende den støtte, der ydes til den danske

filmproduktion, når det drejer sig om film, der tjener oplysningens fremme eller er udtryk for en bemærkelsesværdig kunstnerisk indsats.

Efter den nugældende bestemmelse kan finansministeren tillade, at der udover den i lovens § 10, stk. 1, omhandlede generelle støtte til producenterne af danske film på 25 pct. henholdsvis 40 pct. af forlystelsesaafgiftsbeløbet tillægges disse producenter en større andel af afgiften for film, der tjener til oplysningens fremme eller er udtryk for en bemærkelsesværdig kunstnerisk indsats.

Uden for de oplysende films område har bestemmelsen efter den praksis, der har været fulgt, kun kunnet bringes i anvendelse, når meget vidtgående og strenge kvalitetskrav er opfyldt. I overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd har man således ikke anset det for tilstrækkeligt, at en film var udtryk for en værdifuld kunstnerisk bestræbelse, eller at den kunne betegnes som vellykket omend ikke i alle henseender. Reglen har derfor aldrig fået virkelig betydning som et incitament til fremkomsten af en kunstnerisk værdifuld dansk filmproduktion. Dette fremgår også af, at der i året 1962-63 i medfør af § 10, stk. 5, kun er udbetalt producenterne ca. 165.000 kr.

Da reglen endvidere medfører, at omfanget af støtten til den enkelte film på en uheldig måde gøres afhængig af størrelsen af det afgiftsbeløb, filmen har indspillet, foreslås den nugældende regel ophævet og erstattet af en bestemmelse, hvorefter der af den del af forlystelsesaafgiften, der årligt tilfalder staten, overføres 2 mill. kr. til ministeren for kulturelle anliggender til anvendelse i overensstemmelse med reglerne i loven om biografer.

I tilslutning til nærværende forslag agter ministeren for kulturelle anliggender at fremsætte ændringsforslag til det fremsatte forslag til lov om biografer.

Efter dette ændringsforslag vil det af forlystelsesaafgiften til ministeren for kulturelle anliggender overførte beløb blive anvendt til støtte af dansk film, fortrinsvis i form af præmiering af kunstnerisk

værdifulde film og produktionsgarantier for sådanne film.

Københavns kommune har over for finansministeriet fremsat anmodning om at blive frigjort for arbejdet med forlystelsesafgiften i København, således at disse opgaver overgår til statens myndigheder ligesom i det øvrige land. Det må anses for rimeligt at ændre den hidtil gældende særordning, således at Københavns amtstue overtager oppebørselen, og politidirektøren i København overtager de magistraten i henhold til loven tillagte bemyndigelser.

Forslaget ophæver endvidere afgiftspligten for andre forlystelser end filmsforevisninger, d. v. s. de i lovens § 4 og § 7 nævnte forestillinger m. v.

Denne afgift udgør for tiden ca. 4 mill. kr. årlig. Der er her tale om en afgift af en beskeden størrelse, der imidlertid medfører et administrativt besvær, der ikke står i rimeligt forhold til beløbets størrelse og som, efter at afgift af teaterforestillinger og koncerter er ophævet, i visse tilfælde rammer tilfældigt og inkonsekvent. Det kan endvidere anføres, at bestemmelserne i lovens § 4, punkt c og d samt § 9 har medført, at arrangørerne af den i bestemmelserne nævnte underholdning viger tilbage for at entre med kunstnere, hvor man ikke på forhånd kan vide, om forestillingen vil blive erklæret for afgiftspligtig, eller som kan føre til, at en i øvrigt afgiftsfri forestilling vil blive afgiftspligtig i sin helhed.